

SUOMEN EVANKELIS-LUTERILAINEN KIRKKO
EVANGELISK-LUTHERSKA KYRKAN I FINLAND
KIRKKOHALLITUS
KYRKOSTYRELSEN

*Lähd. 28.10.2011
kollegio 27.10.2011*

Lausunto luonnoksesta restaurointialan tutkintojen perusteiden uudistamisesta

Asia 2011-00656/51
Viite Opetushallituksen lausuntopyyntö 28.9.2011

Opetushallitus
PL 380, 00531 Helsinki
(kirjaamo@oph.fi)

Opetushallitus pyytää kirkkohallituksen lausuntoa restaurointialan ammatti- ja erikoisammattitutkintojen perusteiden muutosta koskevasta asiakirjaluonnoksesta.

Restaurointialan ammattitutkinto on vuoden 1994 ammatillisen tutkintojärjestelmän myötä aloitettu suhteellisen uusi ammattiala, vaikka tehtävät voivat olla hyvinkin pitkän perinteen omaavia. Ensimmäiset tutkintojen perusteet on hyväksytty 1996, ja ensimmäiset alan ammattitutkinnot on suoritettu vuonna 1999. Nyt luonnoksena esitellyt tutkintojen perusteet ovat järjestyksessä kolmannet. Rakennusten restauroinnin alalla voi suorittaa perustutkinnon, ammatti- ja erikoisammattitutkinnon. Erikoisammattitutkinnon suorittajan ammattinimike on restaurointimestari.

Restauroinnin alaa lähellä olevia tutkintoja löytyy rakennusosalta ja rakennuskonservaattorien koulutuksesta. Kirkon piirissä toimivista ammatillisista aloista voidaan mainita suntion ammattitutkinto. Restauroinnissa on kyse arvokkaiden rakennusten pätevistä hoidosta ja korjaamisesta. Tutkinnot suoritetaan näytöinä, mieluummin todellisissa työtehtävissä.

Restaurointialalla on tähän mennessä suoritettu muutamia satoja ammattitutkintoja ja vain joitakin kymmeniä mestarin tutkintoja. Kyseessä on siten pieni henkilöryhmä. Tämä ei kuitenkaan tarkoita, että ala olisi tarpeeton. Tutkintoja on suoritettu eri puolilla maata, viime vuosina Lappia myöten. Alan tutkintojen järjestäjiä on viime aikoina ollut sen sijaan niukasti pääkaupunkiseudulla.

Tutkinnon perusteiden työelämälähtöisyys

Kirkkohallitus pitää restaurointialaa lähtökohdiltaan hyvänä ammatillisen koulutuksen sektorina ja tarpeellisen arvokkaiden rakennusten kunnossapidon erityisosaamistarpeen huomioon ottaen. Erityisesti kirkkojen korjaustoiminnassa yksinomaan rakennusalan tuntemus on riittämätöntä, kun työkohteena ovat

erityisen arvokkaat ja pitkäikäiset rakennusosat. Arvokohteiden rakennuttamiskäytännöt ja erityisesti laajemmat korjaustyöt tarpeellisine selvityksineen ja suunnitelmineen edellyttäisivät niin ikään uudisrakennustoiminnasta poikkeavaa menettelyä ja osaamista. Huomiota tulisi kiinnittää tutkinnossa alan yhteistoimintaluonteeseen ja sen edellyttämään osaamiseen. Ammattitutkinnon suorittajien kiinnostusta ja mahdollisuuksia jatkaa erityisammattitutkintoon tulisi edesauttaa. Erityisammattitutkinnossa tulisi huomiota suunnata yhteistoiminta- ja verkostoitumissuuntiin. Useamman kuin yhden vieraan kielen hallitsemista tuskin kuitenkaan voidaan kisällin tai mestarinkaan tutkinnossa edellyttää.

Ammattitutkinnon muodostuminen ja arviointi

Kisällitutkinnon osat ovat olleet restauroinnin perusteet ja rakenteiden restaurointi. Laajasta sovelluskentästä johtuen jälkimmäinen on ollut suuntautumisalaltaan valinnainen jakautuen puu-, kivi- tai metallirakenteisiin sekä pintakäsittelyihin. Valtaosa suoritetuista tutkinnoista on kohdentunut puurakenteiden suuntautumisalaaan. Tältä taustalta on ymmärrettävää, että luonnoksessa on esitetty puusepän- ja kirvesmiehen sektorien eriyttämistä. Varsinkin ikkunarakenteiden restauroinnin eriyttämisen yhteydessä voi pienen ammattialan jakautuminen olla liiallista.

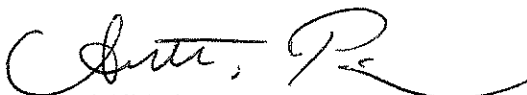
Onkin tavallaan ristiriitaista, että samalla kun tutkinto puurakenteiden osalta jakautuu kolmeen eri syventävään osaan, voitaisiin nyt luonnosteltujen uusien tutkintojen puitteissa kisällin tutkintoon sisällyttää yksi valinnainen osa laajasta kirjosta erilaisia ammatillisia aloja. Tutkinnon jatkovalmistelussa tulisi välttää tutkinnon tarpeetonta pirstaloitumista.

Arvioinnin kohteisiin liittyvät kriteerit on luonnoksessa pyritty huomioimaan nykyistä selkeämmin eriteltyinä. Arvioinnin osakohteisiin tarjotaan seikkaperäiset kriteerit. Tämä on hyödyllistä kehitettäessä maamme eri alueilla alan tutkintotoimintaa, jossa voivat osaltaan olla mukana paikalliset osaajat.

Kirkkohallitus 27.10.2011

Jukka Keskitalo

Kansliapäällikkö

Antti Pihkala

Yliarkkitehti